

έκει ὅπου ή δέξιαδέρκεια αύτοῦ ως ἀρχαιωλόγου καὶ ἀρχιτέκτονος τὸν ὠδῆγησεν. Καὶ ἡ τύχη δὲ ἡγήνθησεν αὐτὸν κατέπιν Θυμασίως, ὅταν ἐπὶ τοῦ ἑδάφους σχέδιον παρὰ τὴν νῦν ἀμαξιτὴν κατὰ τὸ σημεῖον Β ἀπεκάλυπτε τὸ ἀναμφήριστον ἔκεινο λείψανον τοῦ Πεισιστροτοῦ ατείσιον ὑδραγωγείου. Διέτι ποῦ ἀλλοῦ ἡδύνατο νὰ στηριγμῇ τις πρὸς ἐρεύνας ἐν τῷ γάρῳ τούτῳ, διευθυνομένας κατά τι σχέδιον καὶ οὐχὶ ἀπλῶς ἀποπειρατηρίους, ἢν τὸ σταθερὸν σημεῖον δὲν ὠδήγει αὐτὸν ἐξ ἀρχῆς πρὸς τὸ δύσπορον ἔργον; Ἀλλ' ἀφοῦ αἱ πρῶται ἐπιτυχίαι ἐφαίδρυναν τὸ πρόσωπόν του, τὴν ἐργασίαν ἔξηκολούθησε κατέπιν μετὰ Θυμασίης περινοίας. Δὲν εἶναι ἵδιον παντὸς νὰ διακρίνῃ τὰ ἀδιάκριτα ἐν τῷ λαθυρίνθῳ ἔκεινω τῶν ὄχετῶν, ὑδραγωγῶν, δέξιαμενῶν, φρεάτων, ὄρυγμάτων, τὰ ὅποια οἱ αἰῶνες ἐπέθηκαν ἐπ' ἄλληλα. Καὶ ἔκει δὲ ὅπου νῦν ἀνασκάπτει τὰ τετραγωνικὰ ὁρύγματα καὶ τὰς πηγὰς τῆς Καλλιρρόης ἀποκαλύπτει, μόνον δέξιαρκής παρατήρησις καὶ λεπτομερῆς ἔξετασις ἀφανῶν εἰς ἄλλους τεκμηρίων ἡδύνατο νὰ διδηγήσῃ αὐτὸν. Τὸ τελικὸν ὅμως ἀποτέλεσμα τῆς μεγάλης, ὡς δὲν ἔδιστασα νὰ ὄνομάσω αὐτὴν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπιχειρήσεως, θὰ εἴναι ἐλπίζω Θυμασιώτερον τῶν μέχρι τοῦδε ἔξαγθέντων συμπερασμάτων. Ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τούτου θέτομεν τὸν πόδα ἔκει ὅπου εἰργάσθησαν αἱ χειρες τῶν παναρχαίων κατοίκων τοῦ ἀστεως τῆς Παλλαδίου. Αἰώνων ιστορικῶν ἀγγώντων ἡ ἐφ' ὧν ὁ μῦθος μόνον σκιάνη ιστορικῆς ἀληθείας ἐπιφρίπτει γεγονότα τινὰ σημαντικὰ διελευκάνονται κατὰ θαυμαστὸν τρόπον ἐνώπιον ἡμῶν. Ὅποιοις εἰς τῶν ποιήσις χάρινε καὶ κερδίζειν ἀντ' αὐτῆς ἡ ἀληθεία, κερδίζουσαν ὅμως καὶ αὕτη πάλιν νέον ἑδαφός δι' ἔκεινην, διότι ποιήσις εἴναι πᾶσα ἡ ἀληθεία τῆς ιστορίας τῆς ἀρχαίας Ελλάδος.

Εἴχα σημειώσει τάνωτέρω ὅτε παρετήρησα ὅτι καὶ δεύτερον ἐκ Καρά¹ ὁ γχόλιον ἡ σκαφὴ εἰς φῶς ἥγγαγεν, ὅστις ὅχι μόνον εἰς τὴν κρήνην ἀνήκειν, ἀλλὰ καὶ τι ἀναμφιστήτητον τεκμήριον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ φέρει. Τούτο εἴναι ὁ ἐν εἰδει Ζ λειλοξευμένος τύπος τοῦ σιδηροῦ συγνδέσμου (Klammer), ὅστις τὸν λίθον τούτον συνέδεε πρὸς τὸν μετ' αὐτοῦ συγναπτόμενον, ὁ δὲ κ. Δαΐρπεφελ πρὸς πολλοῦ παρετήρησεν ἐξ ἄλλων τε καὶ τὸν λειψάνων τοῦ παλαιοτέρου παρὰ τὸ θέατρον ιεροῦ τοῦ Διονύσου ὅτι ὁ τύπος οὗτος συνειθίζετο κατὰ τὸν αἰῶνα, ἐνῷ εἰς τὰ μνημεῖα τοῦ δου αἰῶνος οἱ τύποι τῶν συγνδέσμων τῶν μαρμάρων εἴναι σχήματος διπλοῦ Τ (ἡ ἡριζοντία κεραία καὶ κάτωθεν). "Αλλως ὁ πώρινος οὗτος λίθος φέρει λεπτὸν στρῶμα ἀμμοκονίας, ἐφ' οὐ ἐσχηματίσθη ὁμοίως ως καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἐκ τῆς συνεχοῦς τοῦ ὑδατος ῥοής τὸ ἀναπόδευκτον πουρί. "Ο λίθος φαίνεται ως νὰ ὠρθοῦσται ὑπὸ τὸν ἄνωθεν τὸ ὑδροπάρκοντα κρουνόν, κοιλάτης δὲ τις ἡμικυλική, ἡς ἡ λεία ἐπιφάνεια κλίνει κατωφερῶς πρὸς τὴν παρείλιαν αὐτοῦ, καὶ ἐκτείνεται ως γλωσσα μέχρι τινὸς σημείου αὐτῆς, φαίνεται ὅτι ἐπίτηδες μὲν τὸ κατ' ἀρχῆς ἐλαξεύθη, λειστέρα δὲ κατόπιν κατέστη ἐκ τῆς προστριβῆς τῶν στάμνων, αἵτινες προστρηθεὶστο οὕτως ἵνα πληρωθῶσιν ἐκ τοῦ ἄνωθεν κρουνού. Καὶ ἀλληλούτης παρ' αὐτήν, ἐπιμηκεστέρου σχήματος, ἐν μέρει μόνον παρετήρεται διότι ὁ λίθος ἐντεῦθεν εἴναι ἀποκενρουσμένος. Καὶ μικροί τινες ὀπαὶ ἐπὶ τῆς στεγωτέρας πλευρᾶς φαίνονται χρησιμεύσασι πρὸς

ὑποδοχὴν τῆς γνωστῆς ἐκείνης ἀποφύσεως οὔτως εἰπεῖν τῶν ἀρχικῶν στάμνων, ἣτις εἰς ὅπήρην τινα ἐφαρμοζομένη ἐστερέωντε τὸ ἀγγεῖον ἔως πληρωθῆ τοῦτο ἐκ τοῦ κρουνοῦ.

Εἰς δύο σημεῖα νῦν σκάπτει ὁ κ. Δαΐρπεφελ. Παρετηρήσαμεν δὲτούπερο τὸ στόμιον τοῦ ἑνὸς τετραγωνικοῦ δρύγματος ἔφερεν ὑδωρ ἐκ τῆς ἐν τῷ βράχῳ τῆς Ηγυανῆς ὑπονόμου ὑδραγωγείον, ὅπερ διέτεμνε τὴν σημερινὴν ἀμαξιτήν. "Ολίγον ἀνωτέρω τοῦ σημείου τούτου κείται τὸ ὄριον, ὅπου ὁ φυσικὸς βράχος, ἐφ' οὐ βαίνει ὡνηνδραγωγείον, φρεάτων, ὄρυγμάτων, τὰ ὅποια οἱ αἰῶνες ἐπέθηκαν ἐπ' ἄλληλα. Καὶ ἔκει δὲ ὅπου νῦν ἀνασκάπτει τὰ τετραγωνικὰ ὁρύγματα καὶ τὰς πηγὰς τῆς Καλλιρρόης ἀποκαλύπτει, μόνον δέξιαρκής παρατήρησις καὶ λεπτομερῆς πρῆξης ἀποκαλυψθεὶς εἰς μέτρων τινῶν βάθος ἀριστερόθεν (τῷ ἀνιόντι) τῆς νῦν ἀμαξιτῆς, ὃ ὄχετὸς δὲ οὕτος πιθανώτατα ἐχρησίμευε πρὸς διογκέτευσιν τῶν ἐκ τῆς Ἔννεακρούνου καταρρεόντων ὑδάτων εἰς τὴν μεγάλην ὑπόνομον τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ. "Ἐντούθια λοιπὸν ἀνασκάπτεται νῦν τὸ ἑδαφός. "Εξ ἑτέρου δὲ ἀποκαθαιρεῖται τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἔτι νοτιώτερον τῶν τάφων, ἢν τὴν διεύθυνσιν δεικνύουσι τά τε ἑκατέρωθεν τοῦ πολυγωνικοῦ οἰκοδομίας τρόπου τείχη οἰκιῶν καὶ ἡ κατὰ μεσῆς βαίνουσα γνωστὴ ὑπόνομος. "Ἐπειδὴ δὲ αὔτη κείται εἰς μέγα βάθος ἐνταῦθα, τὸ μέγα ὑδραγωγείον Β πρέπει νὰ διήρχετο ἀνωθεν αὐτὴς κατὰ τὴν μικρὸν καμπήνη, ἣτις παρατηρεῖται ἐν τῷ σχεδιογραφήματι, κατόπιν δὲ θάλασσης ἐπίσηρχεται εἰς τὸν βράχον, ὅστις ἐντεῦθεν πλέον ἀνέρχεται μέχρι σχεδὸν τοῦ σημερινοῦ ἑδαφούς. Κατωτέρω πρὸς τὸ σημεῖον Β αἱ δοκιμαστικαὶ ὀπαὶ ἀπέδειξαν ὅτι κατὰ τὸ μέρος τούτο τὸ ὑδραγωγείον εἴναι κατεστραμμένον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

"Αόρατον βάρος. Πόσον βάρος ἔχει ὁ ἀήρ ὁ περιεχόμενος ἐντὸς αἰθίουσης μήκους 10 μέτρων, πλάτους 8 καὶ ὕψους 5; "Ο ἐντὸς τῶν διαστάσεων αὐτῶν περιλαμβανόμενος ἀήρ ἔχων ὅγκον 400 κυβικῶν μέτρων βαρύνει 400 κιλιόγραμμα τῷτο περὶ τὰς 300 ὀκτώδας. Τίς θὰ τὸ ὑπέθετε;

— "Αφοῦ καὶ τὰ γραμματόσημα θεωροῦνται ως ἑστίαι μικροθίων, ἄτινα μεταφέρουσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, φαντασθήτε τί εἴναι τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ ἐλληνικὰ χαρτονομίσματα!

— Οι στρουθοκάμηλοι κατὰ τὰς μαρτυρίας ἀξιοπίστων περιηγητῶν ἀρέσκονται εἰς εἰδος γορού ὅμοιαζοντος πολὺ μὲ βάλς καὶ γορεύουσι κακού ὅμαδας μέγρι μανίας καὶ μὲ κίνδυνον νὰ συντρίψωσι τοὺς πόδας των.

— Μία μόνη κοινητεία τῆς Καλιφορνίας, ἡ τοῦ "Αγίου Βερναρδίουν, παρχεὶς ἐτήσιας πορτοκάλλια πληροῦντα κατὰ τὴν ἔξαγωγῆν 1500 σιδηροδρομικὰ ἀμάξικα καὶ ἀξιζόντα 7,500 ψυχάρια. Τὰ καλλιεργούμενα εἰδη εἰναι 36.

— "Ολαὶ αἱ μεγάλαι πόλεις τῆς Εὐρώπης εἴναι χρεωμέναι, ἡ δὲ ἀναλογία τοῦ γρέους ως πρὸς τοὺς κατοίκους εἴναι κατὰ κεφαλήν: Τῶν Βρετανῶν 1600 φράγκα, τῶν Παρισίων 800, τῆς Φραγκούφορτης 317, τοῦ Μίλανου 218, τῆς Βιέννης 195, τοῦ Βερολίνου 154. Πόση ἄρα γε νὰ εἴναι ἡ τοῦ καταγρεωμένου δήμου Αθηνῶν;

— "Ο μικρὸς Νίκος πρὸς τὸν πατέρο του τὸν ὀποῖον

βλέπει πάντοτε ἀναζητοῦντα τὰ σπίτα διὰ νὰ ἀνάψῃ τὸ σιγάρον καὶ ὅργιζόμενον διότι δὲν τὰ εύρισκει: Μπαμπά,

γιατὶ δὲν ἀγοράζεις λοιπὸν ἀναμμένα τὰ τσιγάρα σου;

¹ Έκ τοῦ γνωστοῦ λατομείου τοῦ "Υμηττοῦ.